

1) Nie podejmując działań koniecznych dla spełnienia wymagań ustanowionych w załączniku I do dyrektywy 80/778/EWG Rady z dnia 15 lipca 1980 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciąży na mocy art. 7 ust. 6 i art. 19 tej dyrektywy.

2) Republika Portugalska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 184 z 2.8.2003

WYROK TRYBUNAŁU

(pierwsza izba)

z dnia 6 października 2005r.

w sprawie C-276/03 P Scott SA przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich i Republice Francuskiej (¹)

(Odwołanie — Pomoc państwa przyznana bezprawnie — Obowiązki w czasie rozporządzenia (WE) nr 659/1999 — Decyzja o niezgodności i o windykacji pomocy — Okres przedawnienia — Przerwanie okresu przedawnienia — Konieczność powiadomienia beneficjenta pomocy o działaniu powodującym przerwanie okresu przedawnienia)

(2005/C 296/05)

(Język postępowania: angielski)

W sprawie C-276/03 P mającej za przedmiot odwołanie w trybie art. 56 Statutu Trybunału Sprawiedliwości, wniesione w dniu 24 czerwca 2003 r., **Scott SA** z siedzibą w Saint-Cloud (Francja), (pełnomocnicy: J. Lever, QC, G. Peretz, A. Nourry, R. Griffith i M. Papadakis), w której pozostałymi uczestnikami postępowania są **Komisja Wspólnot Europejskich** (pełnomocnik: J. Flett), **Republika francuska**, Trybunał (pierwsza izba) w składzie: P. Jann (sprawozdawca), prezes izby, N. Colneric, K. Schiemann, E. Juhász i E. Levits, sędziowie, rzecznik generalny: F. G. Jacobs, sekretarz: M.-F. Contet, główny administrator, wydał w dniu 6 października 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1) Odwołanie zostaje oddalone.

2) Scott SA i Komisja Wspólnot Europejskich ponoszą własne koszty.

(¹) Dz.U. C 200 z 23.08.2003.

WYROK TRYBUNAŁU

(trzecia izba)

z dnia 6 października 2005 r.

w sprawie C-291/03 (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez VAT and Duties Tribunal, Manchester): MyTravel plc przeciwko Commissioners of Customs & Excise (¹)

(Szósta dyrektywa VAT — System dla biur podróży — Imprezy turystyczne — Usługi nabyte od osób trzecich oraz usługi własne — Sposób obliczania podatku)

(2005/C 296/06)

(Język postępowania: angielski)

W sprawie C-291/03, mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez VAT and Duties Tribunal, Manchester (Zjednoczone Królestwo) postanowieniem z dnia 30 czerwca 2003, które wpłynęło do Trybunału w dniu 4 lipca 2003, w postępowaniu MyTravel plc przeciwko Commissioners of Customs & Excise, Trybunał (trzecia izba) w składzie: A. Rosas, prezes izby, A. Borg Barthet (sprawozdawca), J.-P. Puissochet, S. von Bahr i U. Löhmus, sędziowie, rzecznik generalny: P. Léger, sekretarz: M. M. Ferreira, główny administrator, wydał w dniu 6 października 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1) Biuro podróży lub organizator wycieczek, który złożył deklarację podatku VAT za dany okres podatkowy stosując metodę obliczania przewidzianą w przepisach krajowych transponujących szóstą dyrektywę Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, jest uprawniony do ponownego obliczenia swojego zobowiązania podatkowego stosując metodę uznaną przez Trybunał za zgodną z prawem wspólnotowym, zgodnie z warunkami przewidzianymi w prawie krajowym, które muszą być zgodne z zasadami równoważności oraz skuteczności.

2) Artykuł 26 szóstej dyrektywy 77/388 należy interpretować w ten sposób, że biuro podróży lub organizator wycieczek, który w ramach imprezy turystycznej świadczy podróżnym usługi nabyte od osób trzecich oraz usługi własne, jest w zasadzie zobowiązany do wyodrębnienia części ceny imprezy turystycznej przypadającej na usługi własne na podstawie ich wartości rynkowej, o ile wartość ta może zostać określona. W takim przypadku podatnik może zastosować kryterium rzeczywistych kosztów, wyłącznie jeżeli wykaże, że kryterium to dokładnie odzwierciedla rzeczywistą strukturę imprezy turystycznej. Stosowanie kryterium wartości rynkowej nie jest uzależnione ani od warunku, aby było ono mniej skomplikowane od metody opartej na kosztach rzeczywistych, ani od tego, aby metoda ta prowadziła do ustalenia zobowiązania z tytułu podatku VAT jednakowego lub zbliżonego do ustalonego według metody kosztów rzeczywistych. W konsekwencji:

— biuro podróży lub organizator wycieczek nie może stosować metody opartej na wartości rynkowej wedle swobodnego uznania oraz

- ostatnia z wymienionych metod znajduje zastosowanie do usług własnych, których wartość rynkową można określić, nawet wtedy, gdy w tym samym okresie podatkowym wartość niektórych usług własnych wchodzących w skład imprezy turystycznej nie może zostać określona, ponieważ podatnik nie sprzedaje podobnych usług poza imprezami turystycznymi.
- 3) Do sądu krajowego należy określenie, w świetle okoliczności zawiśłego przed nim sporu, wartości rynkowej przelotów zapewnionych w tym przypadku w ramach imprez turystycznych. Sąd krajowy może określić wspomnianą wartość rynkową na podstawie średnich wartości. W tym kontekście rynkiem najbardziej odpowiednim może być rynek bazujący na miejscach sprzedanych innym organizatorom wycieczek.

(¹) Dz.U. C 213 z 6.9.2003

WYROK TRYBUNAŁU

(pierwsza izba)

z dnia 13 października 2005 r.

w sprawie C-458/03 **Parking Brixen GmbH przeciwko Gemeinde Brixen i Stadtwerke Brixen AG** (¹) (wniosek Verwaltungsgericht, Autonome Sektion für die Provinz Bozen (Włochy) o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym)

(Zamówienia publiczne — Procedura udzielania zamówień publicznych — Koncesja na świadczenie usług — Zarządzanie płatnym parkingiem publicznym)

(2005/C 296/07)

(Język postępowania: niemiecki)

W sprawie C-458/03, mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Verwaltungsgericht, Autonome Sektion für die Provinz Bozen (Włochy), postanowieniem z dnia 23 lipca 2003 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 30 października 2003 r., w postępowaniu: Parking Brixen GmbH przeciwko Gemeinde Brixen i Stadtwerke Brixen AG, Trybunał (pierwsza izba), w składzie: P. Jahn, prezes izby, K. Schiemann, J. N. Cunha Rodrigues (sprawozdawca), K. Lenaerts, E. Juhász, sędziowie; rzecznik generalny: J. Kokott, sekretarz: M.-F. Contet, główny administrator, wydał w dniu 13 października 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1. Udzielenie przez organ władzy publicznej zamówienia na zarządzanie płatnym parkingiem publicznym usługodawcy, w zamian za co ów usługodawca otrzymuje wynagrodzenie w postaci opłat uiszczanych przez osoby trzecie z tytułu korzystania z tego parkingu, stanowi koncesję na świadczenie usług publicznych, do której nie ma zastosowania dyrektywa Rady 92/50/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. odnosząca się do koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na usługi.

2. Postanowienia art. 43 WE i 49 WE, jak również zasady równości traktowania, niedyskryminacji i przejrzystości powinny być interpretowane w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie temu, aby organ władzy publicznej, bez ogłoszenia o zamówieniu, udzielał koncesji na świadczenie usług publicznych na rzecz powstałej w wyniku przekształcenia specjalnego przedsiębiorstwa tego organu spółki akcyjnej, której przedmiot działalności został rozszerzony na nowe ważne sektory, której kapitał musi obowiązkowo utworzyć się na kapitał zewnętrzny, której zakres działalności został rozszerzony na całe terytorium kraju i zagranicę oraz której zarząd posiada szerokie uprawnienia w zakresie zarządzania spółką, które może sprawować w sposób autonomiczny.

(¹) Dz.U. C 7 z 10.01.2004

WYROK TRYBUNAŁU

(piąta izba)

z dnia 6 października 2005 r.

w sprawie C-502/03 **Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej** (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Środowisko naturalne — Gospodarka odpadami — Dyrektywa 75/442/EWG w brzmieniu zmienionym dyrektywą 91/156/EWG — Artykuły 4, 8 i 9)

(2005/C 296/08)

(Język postępowania: grecki)

W sprawie C-502/03, mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie, na podstawie art. 226 WE, uchybienia zobowiązaniom Państwa Członkowskiego, wniesioną w dniu 26 listopada 2003 r., **Komisja Wspólnot Europejskich** (pełnomocnik: M. Konstantinidis) przeciwko **Republice Greckiej** (pełnomocnik: E. Skandalou), Trybunał (piąta izba), w składzie: R. Silva de Lapuerta, prezes izby, R. Schintgen i J. Klučka (sprawozdawca), sędziowie; rzecznik generalny: L. A. Geelhoed, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 16 października 2005 r. wyrok, którego brzmi następująco:

- 1) Nie przyjmując wszystkich środków niezbędnych w celu zapewnienia przestrzegania art. 4, 8 i 9 dyrektywy Rady 75/442/EWG z dnia 15 lipca 1975 r. w sprawie odpadów w brzmieniu zmienionym dyrektywą Rady 91/156/EWG z dnia 18 marca 1991 r., Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy.
- 2) Republika Grecka zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 47 z 21.02.2004